

несказанныхъ щедротъ и благодѣяній , озарилъ еси сердца наша свѣтомъ Твоего богоразумія , уяснилъ еси умъ нашъ познаніемъ всевождѣнныя Твоея истины и открылъ еси намъ полезная ученія . Тѣмъ же , припадая къ Твоей благодати , смиренно молимъ Тя , неисчерпаемаго премудрости Источника , научи насъ всегда творити волю Твою святую , благослови души наша и тѣлеса , дѣла и словеса , даруй намъ въ возрастѣ и мудрости благое поспѣшеніе , нравовъ исправленіе — да о всемъ славимъ Тя , всѣхъ благъ Виновника и подателя , нынѣ и присно и во вѣки вѣковъ . Аминь .

3. Книжевность .

Книжевность-та е голѣмо нѣщо . Книжевецъ человекъ можи да ся споразумѣва съ таквизи человекъцы , кои живѣтъ много далечъ отъ него , даже и по други царства . Той можи да знай преди него хиляда и повече години какво е было ; понеже за сичко , какъ Богъ е направилъ свѣта ; кога и какви сѣ были народи , и какъ сѣ тѣ живѣли , напечатано е въ книги-тѣ .

Книжнина-та ни увардила откровеніе-то на Господа нашего Иисуса Христа и распрьснала истинно-то ученіе на Слово-то Божіе чрезъ Български-тѣ просвѣтители Св. Кирилла и Методія , първенъ между Българе-тѣ , а послѣ и между сички други Славяне .

Некнижевецъ человекъ , ако и да чува въ церковѣ Божіе-то слово на майчинъ си языкъ , обаче и твърде